

overhovedet, at hver Gang et Toldlovsforflag bliver forelagt her i Tinget, kommer der yderligere Krav om forøget Beskyttelse for den indenlandste Industri. Sammenligner man det Forflag, der blev forelagt i Fjor, med det, der blev forelagt i 1882—83, saa er Forskellen meget betydelig, og fra i Fjor til i Aar er Skridtet atter temmelig betydeligt. Vel har den ærede Minister i Overensstemmelse med Indstillingen fra Flertallet af det Udvalg, der i Fjor behandlede Sagen, nedsat Fordringerne noget paa adskillige af de Postter, der i Fjor kom ind som nye, Mørsten, Cement og den Slags Ting, men med Undtagelse af Majstolben, som fra alle Sider over det ganske Land blev betegnet som aldeles umulig, ere alle de andre Postter opretholdte, om end med noget lavere Told. Og ved Siden deraf er der paa mange af Postterne i det Forflag, der her foreligger, forlangt en større Beskyttelse, end der var paa Forlaget i Fjor. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Enkelthederne, men det maa dog være mig tilladt at nævne nogle for at konstatere, hvad jeg her har sagt. Jeg vil saaledes nævne Manufakturvarer. Paa denne Post vilde Ministeren i Fjor indrømme en Nedsættelse af 38,000 Kr., i Aar paaregner han en Forhøjelse af 146,000 Kr., men han forudsætter, og vistnok med Rette, at disse 146,000 Kr. ikke ville komme Statskassen til Gode; han mener, at de 46,000 Kr. maaste ville komme ind i Statskassen, men de 100,000 Kr., som Forbrugerne yderligere ville komme til at betale ud over, hvad de nu betale, ville blive brugte til Understøttelse til indenlandste Fabrikker. — Noget lignende om end ikke i saa stort Omfang gælder for Papir. I Fjor gif Beregningen ud paa, at hvis det Toldlovsforflag, som var forelagt, blev gennemført, vilde Papirtolden stige med 9,000 Kr.; i Aar paaregnes den at ville stige med 63,000 Kr., men da denne Position er affattet af Hensyn til Fabrikkerne, for at de bedre kunne staa sig, forudsætter jeg, at en stor Del af de 63,000 Kr. ville gaa til de forenede Fabrikker i Stedet for at komme Statskassen til Gode. — Paa saadanne Varer som Glasvarer, de finere Ting af Glasvarer, er Beskyttelsen foreslaaet forøget fra i Fjor til i Aar, den første Position med 40 pCt., den anden med 50 pCt. — For en Artikkel som Eddike er der, forekommer det mig, krævet en ganske enorm Beskyttelse. Ser man, hvad der blev forlangt i Begyndelsen af Tisserne, saa gif Fordringen ud paa, at der for den første Position i denne Post var paaregnet en Told af 4 Dre pr. Pund. I Fjor forlangte man 60 Dre pr. Pund, naturligvis

af Hensyn til den forventede store Brændevinsstat. I Aar, da Brændevinsstaten er bortfalden, forlanges der 20 Dre pr. Pund. Det vil i Fremtiden blive en meget rentabel Forretning at være Eddikebrygger. — Noget lignende gælder om Chokolade. I det Udvalg, der i Fjor behandlede Toldloven, var der et Flertal for at stræbe at gøre dette Næringsmiddel saa billigt som muligt, idet man gif ud fra, at Chokolade er et sundt Næringsmiddel, og da man paa de fleste Steder i Landet har billig Adgang til at saa Mælk, kunde man derved give Folk Lejlighed til at saa et sundt og godt Næringsmiddel. Derfor foreslog i alt Flertal, om jeg ikke huster fejl, næsten hele Udvalget, at nedsætte Tolden paa Kakaó. Dette har den ærede Minister imødefommet, ganske vist ikke helt ud; dog er denne Told nedsat ret betydelig. Men samtidig dermed maatte der, forekommer det mig, naar der skulde være Mening i Tingene, være foreslaaet en Nedsættelse af Tolden paa det færdige Produkt Chokolade, men denne Told er bleven staaende. Kommer dertil den forventede Nedsættelse paa Sukkertolden — og Sukker er omtrent Halvdelen af, hvad der bruges til Chokolade — saa vil det blive en Forretning, der smider af sig, at lave Chokolade. — Jeg kunde nævne adskillige andre Postter, hvor saaledes Fordringerne om Beskyttelse ere fegne. Det ærede Medlem, der talte før mig, nævnedes Galanterivarer og var meget betænkelig ved den enorme Forhøjelse paa disse Varer. Disse Betæneligheder kan jeg ganske slutte mig til. Jeg tror, det vilde være et temmelig farligt Eksperiment at gennemføre denne Sats. Galanterivarer ere nemlig ikke blot, som man skulde tro efter Ordet, fine Lutsusgenstande, men derind under kommer en Mængde Sager, tilbels vægtige og simple Ting af Legetøj og meget andet, Sager, som umulig kunne bære en Told af 1 Krone pr. Pund. Folgen vil sandsynligvis blive, at der opstaar indenlandste Fabrikker, og det er den højtærede Minister ogsaa gaaet ud fra; han beregner, at denne Forhøjelse vil give en Forøgelse af Indtægten af noget over 800,000 Kr., men af dem vil 615,000 Kr. slet ikke komme i Statskassen, de ville blive udenfor; for 615,000 Kr. kunde der nok laves Fabrikker til at fabrikere den Slags Ting. Men jeg nævner ganske den samme Opfattelse, som det ærede Medlem, der talte før mig, at det er en af Protektionismens Forbandelser, at har man først faaet saadanne Fabrikker, slipper man ikke af med dem igen. Naar det ærede Medlem sagde, at det var en af dens Forbandelser,